Musulmans

Per PepMaria el dc., 14/10/2020 - 19:37

Aquests darrers anys he dirigit la tesi doctoral de Management de l'Amer, paquistanès i musulmà profund. Ha crescut una sincera amistat amb ell, la seva esposa Sahar (també doctoranda a ESADE) i el seu fill Nadir. En Nadir anava a una escola de monges de Sant Cugat, on el van acollir amb una gran sensibilitat cap a la fe musulmana de la seva família.

Un dia l'Amer va entrar al meu despatx amb un mig somriure als llavis i em va dir: "Pep, estic preocupat pel Nadir. Saps de què ha tret la millor nota a l' escola? De religió catòlica!". Tota dos vam esclafir a riure...

Parlàvem sovint de religió. Vaig aprendre d'ells la importància de "practicar la religió": no només de “repetir-me que soc creient o pensar en Déu” sinó de fer coses durant el dia per viure en una relació viva amb Ell. Concretament, resar sovint i tenir cura de la vida pràctica en relació amb el vestir (la Sahar no porta vel, però tant ella com l’Amer vigilen com vesteixen), el menjar i la generositat financera amb els necessitats. I vaig aprendre d'ells que aquest "fer coses" no és una finalitat en si mateixa (com creuen els fonamentalistes) sinó una forma de taqwa :"viure en la presència de Déu".

També vam dialogar sobre alguns temes que vèiem de manera diferent.

1. La mort de Jesús. Molts musulmans diuen que Jesús no va morir a la creu i que tornarà per morir com tothom. Jo insistia que és molt important per als cristians saber que Jesús va morir perquè aquest acte suprem ens parla de fins a quin punt Déu s'ha fet solidari de la humanitat i de la feblesa dels homes i dones.

2. La interpretació dels textos sagrats. Segons molts teòlegs islàmics, l'Alcorà va se dictat pel Gabriel a Muhammad (la pau sigui sempre amb ell). Però aquesta idea dels orígens de l’Alcorà porta a unes interpretacions del text que de vegades topen amb els contextos actuals. Per això jo insistia en el fet que per als cristians la plenitud de la revelació de Déu no és un llibre (la Bíblia o el Nou Testament) sinó una persona – Jesús. I que un text és inspirat perquè quan l’interpretem a partir del context en què va ser escrit, pot fer més humana la nostra vida en el seu context present.

3. La relació entre l’autoritat i l’amor. Algunes persones (no només musulmanes) contraposen l'autoritat amb l'amor: qui només estima, l’enganyen. En canvi, un dia l’Amer va comentar-me amb goig que la monja que donava classes de religió al Nadir els tenia tots dos: estimava els alumnes i alhora mantenia l' ordre a classe.

El juliol de 2018 la Sahar, l’Amer i en Nadir van tornar a Pakistan. Ens vam acomiadar tots quatre al campus d’ESADE amb tristesa. Em van dir que si anessin a viure fora del seu país voldrien viure a Sant Cugat: abans que en qualsevol altre lloc del món!

A finals de juliol de 2020, l’Amer va defensar la tesi doctoral a ESADE. Com a director em va tocar dir unes paraules. Vaig dir que a part de la tesi sobre responsabilitat social corporativa, l’Amer i jo havíem parlat tant de fe i religions que donaria per a una altra tesi doctoral; però que el principal resultat ha estat una profunda comunió amb ell i la seva família. Tinc uns germans en la fe que són musulmans: intel·ligents, actius i honestos. I això té un valor infinit per a mi.

.....

· “El qui practica el sufisme (mística islàmica) sense aprendre la xaria (les lleis, les pràctiques), corromp la seva fe; mentre que qui aprèn la xaria sense practicar el sufisme es corromp a ell/a mateix/a. Només qui els combina tots dos aconsegueix el seu propòsit.” Imam Malik

· “Constatem que Déu, que vol que tots els humans se salvin, guia els creients de totes les religions a l’harmonia del Regne de Déu per camins que només Ell coneix. » Congregació General 34 dels jesuïtes (1995), Decret 5, n. 5.

· “Un text fora del seu context es converteix en un pretext” (Xavier Alegre SJ)

…….

· Pensa en tres valors que són importants per a tu. Revisa a la teva agenda quines activitats o pràctiques fas durant una setmana per fer-los vius.

· Quines persones coneixes que saben articular l’autoritat i l’amor ? Quines se’n surten menys?